

РЕШЕНИЕ

№ 22030

гр. София, 26.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 26.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

като разгледа дело номер **5148** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 – чл. 298 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано по жалба на Л. Д. В., с искане за отмяна на Наказателно постановление № 25-4332-/АПК/-000004 от 14. 03. 2025 г., издадено от Началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 287, ал. 1 от АПК му е наложена „глоба“ в размер на 50 /петдесет / лева, поради липса на доброволно изпълнение за периода от 06. 01. 2025 г. до 12. 01. 2025 г.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление, като се твърди, че същото е постановено в нарушение на материалноправните разпоредби. Твърди се, че не е налице годин административен акт, който да бъде изпълнен. Процесната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024 г. е обжалвана. От друга страна поканата за доброволно изпълнение е неясна според жалбоподателя.

Ответникът - Началникът на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в писмено становище излага подробни съображения за неоснователност на жалбата. Аргументира се с факта, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си за предаване на СУМПС след връчване на покана за доброволно изпълнение. Твърди, че в поканата ясно са разписани задълженията на жалбоподателя. Отделно от това, сочи, че с Решение № 14129/24.04.2025 г. на 13 състав на АССГ по адм. дело № 12735/2024 г. е отхвърлена жалбата на Л. Д. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024 г, издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР. Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото

писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 296, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване акт, съгласно чл. 294 от АПК. За да се произнесе по същество на жалбата, съдът съобрази следното: Съгласно разпоредбата на чл. 294 от АПК на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението. В конкретния случай орган по изпълнението, по смисъла на чл. 271 от АПК, е началникът на отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

С оспореното Наказателно постановление на жалбоподателя Л. Д. В. е наложена глоба в размер на 50 лева, за времето на липса на доброволно изпълнение от 06. 01. 2025 г. до 12. 01. 2025 г. , доколкото същият, след връчана на 13.12.2024 г. покана за доброволно изпълнение рег. № 433200-116851/ 08. 11. 2024 г., не предава в 14-дневен срок на отдел „Пътна полиция“ при СДВР свидетелство за регистрация на МПС , част II, с №[ЕИК], с което виновно нарушил чл. 277, ал. 1 от АПК.

Административният орган, издал СУМПС, съгласно изискванията на Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. на МВР за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване регистрацията на моторни превозни средства и на ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни на регистрираните пътни превозни средства е констатирал, че на жалбоподателя в качеството му на собственик на л.а. „А.“ , модел А7 с рег. [рег.номер на МПС] е наложена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024 г, издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на основание чл.171 т. 2 б.“а“ от ЗДВП е наложено ПАМ - временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността.

Поради това на 13. 12. 2024 г. на жалбоподателя лично е връчана покана за доброволно изпълнение за предаване на свидетелството за регистрация на автомобила му, посочено е точно къде следва да бъде предадено свидетелството, а именно в сградата на „Пътна полиция“ –СДВР, посочен е и точният адрес. Изрично е предупреден, в текста на поканата, че при липса на доброволно изпълнение в указания 14 дневен срок на основание чл.287 ал.1 АПК ще му бъде наложена санкция в размер от 50 до 1000 лева седмично, до предоставяне на свидетелството за регистрация на МПС част II с №[ЕИК]. В конкретния случай предмет на изпълнение е цитираната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024 г на полицейски инспектор в отдел „ПП“ -СДВР

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДВП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Следователно, независимо дали Заповед за прилагане на принудителна административна мярка на полицейски инспектор към СДВР е обжалвана, налице е годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т. 1 от АПК, задължението по което е станало изискуемо. Поканата за доброволно изпълнение е връчана на жалбоподателя на 13. 12. 2025 г.

В производството по оспорване на действия на орган по изпълнение съдът проверява единствено има ли валидно изпълнително основание от външна страна, насочено ли е изпълнението срещу длъжника по акта от органа по изпълнение, предприел ли е органа по изпълнението законосъобразни и съразмерни действия по изпълнение на акта. Съдът намира, че е осъществен фактическият състав за налагане на предвидената глоба на Л. Д. В., поради което следва да се приеме, че същата е издадена на валидно правно основание, със

законосъобразен акт на орган по изпълнението. Видно и от представените писмени доказателства, жалбата на Л. Д. срещу процесната Заповедта за налагане на ПАМ е отхвърлена с влязло в сила Решение № 14129/24.04.2025 г. на 13 състав на АССГ по адм. дело № 12735/2024г. по описа на АССГ. Ирелевантен е факта, че след издаване на оспореното в настоящото производство НП, правото на собственост по отношение на автомобила е прехвърлено чрез договор за покупко – продажба на друго лице, съгласно представено извлечение от информационната система на отдел „ПП“ –СДВР. От справка картон на водача Л. Д. В. се установява, че същият многократно е санкциониран за нарушение по чл.105 от ЗДВП и явно определените административни наказания не са изпълнили целите, посочени в чл.12 от ЗАНН. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, въз основа на представена Заповед № 8121К-12431/09. 09. 2024 г. на Министъра на вътрешните работи, с която комисар Н. К. е преназначен на длъжността началник отдел "Пътна полиция" при СДВР. В конкретния случай органът по изпълнението е наложил глоба в размер на 50 лева, който правилно е определен, като са съобразени обстоятелствата, че са били налагани до датата на издаване на процесното наказателно постановление други седмични глоби за същото нарушение, за неизпълнение на ПАМ след изтичане на срока за доброволно изпълнение. Налице е установена системност на извършване, предвид предходните санкции за неизпълнение от страна на жалбоподателя на процесната Заповед за налагане на ПАМ.

С	тези	мотиви,	съдът
Р	Е	Ш	И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. В., с искане за отмяна на Наказателно постановление № 25-4332-/АПК/-000004 от 14. 03. 2025 г., издадено от Началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 287, ал. 1 от АПК му е наложена „глоба“ в размер на 50 /петдесет / лева, поради липса на доброволно изпълнение за периода 06. 01. 2025 г. до 12. 01. 2025 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.